

COLUMN 25 - OVERAL HETZELFDE

*Go to grass
funeraire reis naar Schotland*

De vorige keer schreef ik over 'altijd hetzelfde': vertel iemand dat je van begraafplaatsen houdt en hij vindt het morbide. Vertel verder en hij zal jou zeggen dat hij in het buitenland ook wel eens een begraafplaats oploopt. Om er dan achter te voegen: "maar in Nederland doen we dat nooit".

En nu waren we in Schotland en we hadden autopech. Nou ja, het verklikkerlampje van de motor gaf een storing aan. En dus namen wij –na de nodige omzwervingen op zoek naar een passende garage- plaats in de wachthoek-met-koffie.

Natuurlijk zaten we niet alleen. Er zat een vriendelijke Schot (volgens ons zijn alle Schotten vriendelijk) die ons even hielp met het Schotse koffiezetapparaat.

Terwijl Rindert even ging telefoneren met Willem knoopte de nieuwsgierige Schot een gesprek met me aan. Tenslotte heeft niemand daar verder iets anders te doen dan wachten. Hij was natuurlijk benieuwd naar onze herkomst, want ook al spreken we een mondje Engels, het 'vreemdeling zijn' druipt natuurlijk van ons af.

We hadden op onze vakantie naar Schotland van het jaar hiervoor al gemerkt dat Schotten snel een praatje beginnen en wel met de openingsvraag "waar kom je vandaan" gevolgd door de vraag of je op vakantie bent en daarna –vaste prik- de vraag "waar ga je naar toe".

Aan die laatste vraag kwam deze Schot niet meer toe. Ik was bij de tweede vraag even in de verleiding gewoon 'ja' te zeggen, maar ik besloot de uitdaging aan te gaan. "Nee", zei ik, "we zijn hier aan het werk".

Hij hapte toe, uiteraard.

Ik vertelde wat we in Schotland deden. Begraafplaatsen bezoeken. En wel omdat we er in 2010 zullen terugkeren met een bus vol begraafplaatsbezoekers.

Even was het stil. Doodstil zullen we maar zeggen. Even die bekende blik in de ogen van "spoor je wel goed?"

Daarna werd het een herhaling van wat er in Nederland altijd gebeurt als je dat vertelt.

Ik legde uit wat we er zoal zoeken en zo en ... ja hoor: "in het buitenland lopen we ook wel eens een begraafplaats op". Om er dan achter te voegen: "maar in Schotland doen we dat nooit".

Het is blijkbaar niet alleen 'altijd hetzelfde' maar ook nog eens 'overal hetzelfde'.

Rindert voegde zich weer bij ons en gaf de man een Terebinthfolder met Engelse vertaling, die hij ging zitten lezen.

We vertelden hem ons globale reisprogramma, we lieten hem de conceptreisgids zien. Zijn belangstelling groeide. Hij ging vragen stellen. De Schotse geschiedenis kwam aan bod. En de Schotse funeraire geschiedenis met de body-snatchers en zo (zie Eerder verschenen - thema 24).

En zo kwam het dat Rindert die aardige Schot het een en ander over zijn eigen land leerde.

Hij vertelde dat hij diverse keren in Nederland was geweest vanwege het hoofdkantoor van Heineken en dat hij voor dat biermerk ook de wereld over was geweest. En ja, PSV kende hij natuurlijk ook. Dat is ook al altijd en overal hetzelfde als je zegt dat je uit Nederland komt. Voetbal.

En –dat is ook altijd hetzelfde- dáár hebben wij nou helemaal niks mee. We drinken geen bier, niet in Nederland en niet erbuiten. In Schotland drinken we slechts Guinness.

En wat het voetballen betreft ... daarvan krijgen wij altijd die vragende blik in onze ogen: "spoor je wel goed??"